

Rectoria de l'Església Parroquial de Sant Esteve

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: c/ Major, 23
Emplaçament En el nucli urbà, a nord-est de l'església

Coordenades:

Latitud: 41.396075465109
Longitud: 1.9536366200149
UTM Est (X): 412528
UTM Nord (Y): 4583255

Classificació

Número de fitxa 08068 - 123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modernisme Historicista
Segle XX
Any 1908
Autoria de l'element: Antoni Maria Gallissà Soqué
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Tot i que va ser afectada pel conflicte bèl·lic de la guerra civil i presenta alguns elements deteriorats, el gruix del seu imponent volum es troba en bon estat.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 477-I
Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017. PEPAAC – ph-10
dt., 02/05/2017 - 12:00
Data aprovació:
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial

Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
Autoria de la fitxa	Juana María Huélamo - Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dj., 22/02/2024 - 05:40

Descripció

L'edifici de la rectoria de l'església parroquial de Sant Esteve de Cervelló és un exemple notable d'arquitectura religiosa i residencial, amb elements que reflecteixen tant la seva funció espiritual com la seva integració en el paisatge local.

Està bastit sobre un terraplè, i es troba adossat, sense solució de continuïtat, al gran cos constructiu que representa l'església de Sant Esteve Parroquial de Sant Esteve per la banda est, de manera que tots dos conformen un conjunt unitari de gran presència. La planta és quadrangular.

Consta, en alçada, de planta baixa, pis i golfes. La coberta està configurada a quatre vessants i està protegida per teules àrabs, una característica comuna a les construccions tradicionals de la zona. Aquesta estructura permet una bona evacuació de l'aigua de pluja. Les seves parets estan construïdes alternant elements de talla i obra de maó vist. Pel que fa a la pedra, majoritàriament és de procedència local i es presenta vista, toscament treballada. La construcció en pedra segueix la tradició local del municipi. Això permet una integració visual amb l'entorn i les altres construccions històriques. La façana principal és sobria però elegant.

Les finestres, de mides i formes diverses, són majoritàriament rectangulars i estan distribuïdes de manera simètrica. Algunes d'aquestes finestres presenten marcs de pedra picada que aporten un toc de distinció.

Del conjunt destaca la galeria de solana porxada del pis superior, la qual fa un continu lineal al voltant de les dues façanes vistes de l'última planta de l'edifici.

Formalment, l'edifici està inspirat en l'arquitectura popular catalana, a la qual evoca en elements ben definits, com ara el portal d'arc de mig punt, adovellat de pedra. Aquest portal constitueix l'accés a l'antic habitatge del rector i està tancat mitjançant una porta robusta, de fusta massissa i clavetejada. Es troba protegida per un porxo senzill amb una coberta a un vessant.

A la façana sud té un relleu on es representa un escut amb les quatre barres catalanes i dos cérvols contraposats. L'escut està coronat per formes vegetals. Elegants arcs completen l'edifici.

L'interior de la rectoria està dissenyat per combinar les funcions residencials i administratives de la parròquia. Hi ha diverses sales destinades a l'acollida i reunió de la comunitat, així com espais privats per a la residència del rector.

Al costat de la rectoria hi ha un espai que s'havia dedicat a jardí, delimitat per murs de pedra seca, seguint, com la resta de l'edifici, la tradició constructiva de la zona i afegint un element de continuïtat amb el paisatge rural de Cervelló.

Història

El 4 de maig de 1859 es va iniciar un procés per a la construcció d'una nova església i la seva casa parroquial a Cervelló, motivat pel creixent augment de la població a causa de la prosperitat econòmica generada per la carretera de Barcelona a València.

En aquell període, el municipi comptava amb 185 edificis i 1042 habitants.

El 20 de gener de 1896 es va beneir i col·locar la primera pedra de l'església, amb la presència del bisbe de la Diòcesi, el rector Antoni Forns, altres membres eclesiàstics, l'alcalde Joaquim Mensa, les autoritats municipals, la Germandat de Sant Sebastià i diversos veïns i forasters. Aquell mateix dia van començar les obres de construcció de la nova església, i la part ja construïda va ser habilitada immediatament per a la celebració del culte.

L'edifici va gairebé completar-se el 1908, amb l'excepció de part de la façana i l'ornamentació interior.

La benedicció oficial es va dur a terme el 20 de gener de 1908, amb la presència del mossèn Lluís Codina, el batlle Venanci Mestre i el jutge Joan Casanellas.

L'església i la rectoria van patir els desastres de la guerra civil: "va ser incendiada ruixant amb benzina tot el sostre i les parets. Va cremar durant tres dies i tres nits fins que es va anar apagant per si mateixa. Aleshores va passar a ser estable de cavalls, muls i matxos, de la mateixa manera que va passar amb la rectoria. Hi entraven pel costat del baptisteri, ja que en aquella època no existia el passadís que hi ha en l'actualitat, i el pas era més ample. Abans les escales per pujar a l'església eren molt planeres i de fàcil accés per als cavalls, i, en canvi, els graons de la rectoria estaven molt junts i feien més difícil aquest accés" (Roig, 2010: 107).

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.Ll. Àrea Metropolitana de Barcelona.

BUEN LINARES, Alexandre de; ROIG I MESTRE, Maria Dolors; VIVAR CANTALLOPS, Josep A. (1998) Catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Natural de Cervelló. Cervelló. Document no aprovat. Inèdit.

ROIG MESTRE, María Montserrat (2010) I Centenari de la Benedicció de l'església nova de Sant Esteve de Cervelló (1908-2008). Barcelona: Gràfiques Llopart.

